

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-068/15

Priština, 18. maj 2016. godine

U postupku

R. S.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Beshir Islami, sudija i Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA08625), od dana 13. marta 2014. godine, nakon zasedanja održanog dana 18. maja 2016. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba R. S. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014, od dana 13. marta 2014. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA08625.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014, od dana 13. marta 2014. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem KPA08625.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 22. januara 2007. godine, R. S.(u daljem tekstu: žalilac) podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), upisan pod brojem KPA08625, kojim je potraživao ponovni posed parcele br. 52 u površini od 1.08.57 Ha i parcele br. 53 u površini od 0.69.04 Ha, koje se nalaze na mestu zvanom Granica- Do bara, Merdare, Opština Podujevo.
2. Žalilac je u imovinskom zahtevu izjavio da su gore navedene parcele zauzete od strane UNMIK-a, Carinske službe Kosova i Kosovskog udruženja za osiguranje u 2002. godini.
3. Originalni imovinski zahtev je podeljen usled podele i prodaje nekoliko delova gore navedenih parcela. Kao rezultat toga, originalnom imovinskom zahtevu je ostala parcela br. 53/2 u površini od 00.29.15 Ha. (u daljem tekstu: imovina u zahtevu).
4. Žalilac je priložio imovinskom zahtevu *inter alia* sledeće:
 - Ostavinsko rešenje br. 172/06 izdato od strane Opštinskog suda u Kuršumliji, Srbija, na osnovu kojeg je žalilac proglašen jedinim vlasnikom imovine u zahtevu nakon smrti njegovog oca M. S.
 - Posedovni list br. 88 izdat od strane Kancelarije za nepokretnu imovinu i katastar Opštine Podujevo, koji listira oca žaliooca kao vlasnika imovine u zahtevu.
 - Izvod iz matične knjige umrlih br. 203-1125/07 izdat od strane Opštine u Prokuplju, Srbija, koji potvrđuje da je otac žaliooca M. S. preminuo dana 12. decembra 2005. godine.
5. Dana 24. septembra 2007. godine, KAI je *ex officio* našla gore navedeni posedovni list.

6. Dana 15. 08. 2013. godine, KAI je *ex officio* našla da je imovina u zahtevu upisana na ime E. S. koji je postao vlasnik imovine na osnovu kupoprodajnog ugovora.
7. Dana 26. avgusta 2013. godine, KAI je kontaktirala žalioca te je isti potvrdio da je prodao nekoliko delova parcele koje su predmet početnog imovinskog zahteva. Žalilac nije dostavio bilo kakvu potvrdu ili dokumenat povodom navedene kupoprodaje.
8. Dana 22. novembra 2013. godine, imovinski zahtev je fizički obaveštene dok je dana 21. septembra 2010. godine objavljen u glasniku KAI. Ekpa za obaveštenje je našla da je imovina u zahtevu pašnjak i da nije zauzeta. U postupku nije bilo tužene strane.
9. Dana 13. marta 2014. godine, KIZK je odlukom KPCC/D/A/228/2014 odbacila imovinski zahtev sa obrazloženjem da žalilac nije izgubio posed nad imovinom u zahtevu kao rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na kosovu u 1998-1999. godine, već kao dobrovoljno otuđenje iste nakon sukoba.
10. Dana 08. septembra 2014. godine, odluka je uručena žaliocu. Dana 07. oktobra 2014. godine, žalilac je uložio žalbu.

Navodi žalioca:

11. Žalilac u žalbi navodi da je odluka KIZK zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu imovinskog zakona. Žalilac izjavljuje da nije otuđio imovinu u zahtevu i da nikada nije podneo memo KAI kojim je obavestio KAI da se takvo otuđenje dogodilo.

Pravno obrazloženje

Prihvatljivost žalbe:

12. Žalba je podneta u vremenskom roku od 30 dana predviđenom u članu 12.1. Zakona br. 03/L-079, te je prema tome iste prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

13. Vrhovni sud nalazi da je žalbe neosnovana te se prema tome ista odbija. Sam žalilac u imovinskom zahtevu navodi da je imovina u zahtevu u avgustu mesecu 2002. godine bila

zauzeta od strane UNMIK-a, Carinske službe Kosova i Udruženje osiguranja Kosova. Prema tome, ne može se pretpostaviti da je gubitak poseda povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu između 1998. i 1999. godine.

14. Prema tome, KIZK je pravilno odlučila da imovinski zahtev ne spada u okviru nadležnosti KIZK gde je prema tome odbacila imovinski zahtev. Nije došlo do povrede materijalnog prava ili do nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
15. U smislu gore navedenog, na osnovu člana 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, arhivista EULEX-a